

[Eise-Merete Ross.]

i alt for mange tilfælde. Der forskes og eksperimenteres i mange lande med bedre og sikrere midler. Både af menneskelige og af samfundskonomiske grunde må det være af den største betydning, at vi også her i landet bevilger store beløb til forskning på dette område. Jeg har hørt, at man er langt fremme med forsøg med piller, som kun skal tages én gang om måneden. For alle omhyggelige kvinder kan de nuværende piller, også månedspillen, måske være udmærkede; men vi ved fra undersøgelser, at alt for mange ikke er omhyggelige med de midler, de får ordineret.

Endnu har man ikke fundet en spiral eller polygon, der er 100 pct. sikker og kan bruges af alle, men man er dog nået så langt, at vi tør eksportere disse midler til Indien. Måske er det en frygtelig lægmandsbetragtning, når jeg ønsker, at man i forskningen særlig skulle sætte ind på dette område. Men det skyldes som nævnt, at det alt for ofte beror på tilfældigheder, om de andre eksisterende midler bliver anvendt konsekvent eller ej. Hvis det lykkedes at finde frem til et sikkert og for alle velegnet intra-uterint middel, ville det automatisk forhindre uønskede svangerskaber og dermed aborter, som jeg synes man bør sætte alt ind på at undgå.

Måske lyder det som en utopi, men jeg kunne tænke mig, at man engang i fremtiden, når man var nået frem til et sådant sikkert middel, skulle gøre det obligatorisk, at enhver pige, når hun var blevet kønsmoden, fik indlagt dette beskyttende middel. Jeg ved godt, at tanken nu vil chokere mange, men vi er jo allerede gået et skridt i den retning, da vi gav de 15—18-årige mulighed for uden forældres samtykke at få antikonceptionelle midler hos lægen. Det ville være en rationel fremgangsmåde til at undgå uønskede svangerskaber for de unge. Ønsker de et barn, kan lægen let fjerne det beskyttende middel. I stedet for som nu at give kvinder adgang til abort, når de ønsker det eller opfylder visse betingelser, ville man vende det hele om og lade det blive en bevidst handling hos kvinden at få et barn, når hun ønsker det. Men som sagt ligger det nok et stykke ud i fremtiden, før vi behøver at tage stilling til et

sådant spørgsmål. Indtil da må vi sætte ind på en intensiv oplysning om de eksisterende midler og forsøge at motivere befolkningen til at anvende dem.

Moralsk er det for mig det vigtigste, at vi når frem til, at vi kun får ønskede børn i dette land, så vi kun i yderst sjældne tilfælde overhovedet får brug for aborter.

Kjær Rasmussen: Ja, dette er et af de forslag, som vi nødigst ser vende tilbage igen og igen. Behovet for en fri adgang til svangerskabsafbrydelse er stort, og det er jo næppe blevet mindre, siden forslaget her sidst var til behandling.

Vi synes, det er rigtigt af forslagsstillerne, at de undlader at beskæftige sig med spekulationer omkring aldersgrænser. Så vidt jeg er orienteret, så påtænker regeringen derimod at fremkomme med et forslag, der indeholder en øvre og en nedre grænse, inden for hvilke der ikke skal være fri adgang til svangerskabsafbrydelse. Hvis det ikke er for sent, så vil vi da gerne benytte lejligheden til at advare regeringen mod at komme med et forslag, som indeholder de bestemmelser. Problemerne omkring de mange illegale svangerskabsafbrydelser løses ikke, dersom man fratager den mest udsatte gruppe adgangen til fri afbrydelse. Derfor vil det, så vidt vi kan se, være at opretholde en hyklerisk dobbeltmoral, dersom man indfører aldersgrænser. Det foreliggende forslag opererer ikke med disse grænser, og vi kan støtte det — lad mig sige det allerede nu.

Jeg må dog påpege et enkelt sted, hvor der i forslaget findes en inkonsekvens. Lovforslaget går ind for, at forældremyndighedsindehavere til abortsøgere samt ægtemænd og samleverer skal underrettes og høres om deres stilling til indgrebet. Dette finder vi noget inkonsekvent, når hensigten jo dog er at give kvinden ret og rådighed over personlige forhold. Efter vores opfattelse må kvinden selv afgøre, om hun vil gennemføre et svangerskab eller ej. Hun må også selv afgøre, om forældre eller mand skal underrettes om såvel graviditet som, om hun vil have sit svangerskab afbrudt. Det er, som om forslagsstillerne er faldet som ofre for den gamle formynderskabsindstilling her, men det kan man jo over-